

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*Кастонян А. А., здобувач вищої освіти групи Б 4/1
Непом'ящий О.М., здобувач вищої освіти групи Б 6/1
Миколаївський національний аграрний університет*

Досліджено сутність сталого розвитку, обґрунтовано пріоритетні напрями запровадження заходів екологічного характеру.

Ключові слова: сталий розвиток, екологічні пріоритети, екосистема.

За умов існування сучасної глобалізації й прагнення країн у нарощуванні національної економіки виникає необхідність у впровадженні напрямів оптимальної еколого-економічної системи з врахуванням світових екологічних норм. Таким чином, пріоритетність сталого розвитку країн повинно враховувати використання природної системи країн світу, що здійснюється через збалансоване природокористування міжнародного економічного співтовариства [1].

Дослідженню процесів сталого розвитку присвячені наукові праці таких іноземних та вітчизняних вчених Ф. Джовані, А. Оніші, Р. Блінк, Г. Кларк, В. Джегатезен, Е. Гонч, Б. Хьюс, М. Котабі, К. Снеддон, А. Єфремов, Л. Корнійчук, Л. Шостак, А. Філіпенко. В. Бабаєв вивчав взаємозв'язок адміністративно-територіального устрою і сталого розвитку регіону [3]. Сталий розвиток територіальної громади став предметом дослідження Ю. Куца, В. Мамонової, О. Чаплигіна [4] та ін.

Вважаємо, що перехід на екологічні пріоритети у розвитку є актуальним завданням, за умови комплексної реалізації якого можна забезпечити раціональне використання природно-ресурсного потенціалу, створити умови щодо розвитку аграрного сектора, збереження навколишнього природного середовища і природних ресурсів за видами. Саме поєднання економічних, соціальних і екологічних пріоритетів у розвитку регіонів характеризує можливість активізації ознак сталості [2].

Модель сталого розвитку - це такий формат і спосіб діяльності суспільства і держави, яка забезпечує задоволення потреб нинішнього покоління, без позбавлення шансу аналогічних соціальних стандартів життя для майбутніх поколінь. Сталий розвиток неможливий без участі суспільства [5].

Розвиток більшості держав світу зорієнтований на отримання соціально-економічних інтересів, що дозволяє забезпечувати приріст валового внутрішнього продукту, валютні надходження від експортування продукції, розвиток зовнішньоекономічних відносин, фінансових інститутів, платоспроможний попит населення. Зростаюче навантаження на екосистеми світу, нарощування сировинного й енергетичного потенціалів для потреб найбільших економік світу (США, КНР), збільшення викидів у світовий океан, атмосферу – залишається питанням другого порядку, хоча, тенденції з руйнування екосистем вже мають загальносвітовий (глобальний) характер і вимагають зміни пріоритетності з метою збереження довкілля - сфери існування людства.

З метою запровадження глобальних екологічних домовленостей на 21 конференції Сторін Рамкової конвенції зі зміни клімату було прийнято міжнародну кліматичну угоду – Паризький договір (12 грудня 2015 року). Основною метою Паризького договору визначено посилення глобальної боротьби із загрозами у зміні клімату, стримування підвищення температури на планеті, зниження викидів парникових газів. Реалізація основної мети Паризької угоди вимагає прискорення темпів розвитку відновлюваних джерел енергії,

значного підвищення рівня енергоефективності виробництв, особливо у країнах, які мають швидкі темпи економічного розвитку. Саме тому 147 держав світу готові скоротити викиди парникових газів, що дозволить до 2030 року обмежити загальні світові викиди парникових газів на рівні 57 млрд тонн. На відміну від Кіотського протоколу країни не матимуть чітко зафіксованих в угоді зобов'язань щодо скорочення викидів парникових газів. Кожна країна самостійно може визначати свою ціль зі скорочення викидів парникових газів, враховуючи національні особливості [6].

Таким чином, пріоритетні напрями запровадження заходів екологічного характеру повинні бути обумовлені інтересами, які отримуються на глобальному і локальному рівнях. А саме, на глобальному – рівні представляються інтереси світової спільноти у збереженні й відновленні екосистем світу, а на локальному – формування безпекового середовища особистості.

Література:

1. Бобровська Н. В. Пріоритетні напрями розвитку сталої економіки за умов глобалізаційних змін / Н. В. Бобровська, А. Г. Костирко // Проблеми і перспективи сучасного розвитку фінансів, обліку та банківської діяльності : матеріали II міжнародної науково-практичної конференції, 18 березня 2019 р. – Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. – С. 31-34.

2. Вишневська О. М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектору: теоретичні і практичні аспекти : монографія / О. М. Вишневська, Н. В. Бобровська. — Миколаїв, 2015. - 180 с.

3. Адміністративно-територіальний устрій та сталий розвиток регіону : (концепт. основи та методологія) / [В.М. Бабаєв та ін.]; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т» - 2-ге вид., стер. - Х. : НТУ «ХП», 2008. - 315 с.

4. Сталий розвиток територіальної громади: управлінський аспект. / [Ю.О. Куц, В.В. Мамонова, О.К. Чаплигін та ін.]; за заг. ред. Ю.О. Куца, В.В. Мамонової; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Харк. регіон. ін-т держ. упр. - Х. : Магістр, 2008. - 235 с. : іл., табл. - (Серія «Державне управління XXI століття»).

5. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів»

6. Рейтинг найбільших забруднювачів навколишнього середовища. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.npblog.com.ua/index.php/ekologiya/rejtingnajbilshih-zabrudnjuvachiv-navkolishnogo-seredovischa.html>.

Annotation

The components and peculiarities of innovative development of the agrarian sector are investigated taking into account the ecologically oriented approach.

Key words: *business innovation, agrarian sector, technological readiness.*

**Науковий керівник – Бобровська Н.В.,
канд. екон. наук, старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв**